

Katarína Löfflerová Kislányként

Itt két éves vagyok. A Grössling utcában születtem [Pozsonyban] 1910-ben - ma már úgy hívják az utcát, hogy Medená. A ház akkor még eléggé új volt, úgy mondták, hogy ez egy modern lakás, mert fürdőszoba is volt benne. Az első világháború alatt kiadtak egy olyan rendelkezést, hogy akinek a férje családfenntartó és bevonult katonának, annak házbért egy bizonyos ideig - nem tudom, meddig - nem kellett fizetni. Mialatt az édesapám elvult, a házbért tényleg nem fizettük. A háztulajdonosnő ennek ellenére is felmondott az édesanyámnak, el kellett hagynunk a lakást. Az édesanyám azt mondta: "Rendben van, ha kell, elmegyünk". Nagyon sajnálta ugyan, azt se tudta,

hova, merre, mit csináljon. Közben sikerült az apámnak is hazajönni, de akkor már azt mondta, nem maradunk, keresünk mást. Összetalálkozott egy barátjával, akinek saját háza volt a volt Tobrucká utcán - akkor még úgy hívták, hogy Rojková (Rojkó utca) -, és ott éppen megürült egy négyszobás lakás. Kivándoroltak [a lakók], ez akkor még nem volt nagy divat, de elmentek Pozsonyból. Este rögtön átadta a szüleimnek a lakást, így már 1916-ban odakerültünk.